

Driftsplanen for Vikedalselva

1 Historie

2 Målsetting

3 Registrering og status

3.1 Generell beskrivelse

- Generelt
- Beliggenhet
- Nedslagsfelt
- Lakseførende strekning
- Historie
- Vannføring
- Klima
- Vannkvalitet og forurensninger
- Geologiske forhold
- Inngrep i vassdraget
- Kalking

3.2 Biologiske registreringer

- Fiskearter
- Produksjonsareal
- Bestandsforhold
- Beskatning
- Sidebekker
- Oppvekstområder
- Næringsgrunnlag yngel
- Telling fisketrapp
- Oppgangshindre
- Sykdommer
- Andel oppdrettsfisk
- Genbankprosjektet
- Garnskader

3.3 Nærings og bruksforhold

- Grunneiere
- Soneinndeling
- Fiskeregler
- Fiskekort og utsalg
- Fangststatistikk, innsamling
- Markedsføring
- Adkomst og tilrettelegging
- Prisnivå, fisketilbud
- Overnatting

- Oppsyn

4. Handlingsplan

4.1 Biologisk delplan

- Kalking
- Overvåking
- Bunndyr
- Sykdommer
- Utbedring av gytebekker
- Kantskog
- Fangstrapportering

4.2 Næringsutvikling og bruk

- Organisering og administrasjon
- Fiskeregler
- Markedsføring
- Oppsyn
- Tilrettelegging av fiske
- Soneinndeling

4.3 Finansieringsplan

5. Vedlegg

- Medlemsliste pr oktober 2011
- Vedtekter

1.0 Historie

Vikedal Elveeigarlag vart starta i 1960. Det var da utrolig lite fisk i elven. I Ørneshølen der grunneier hadde rett til notkast ble kun tatt en laks på ca 3 kg, og det var siste notkast som ble utført der.

Vannkvaliteten var særdeles dårlig av sur nedbør og forurensning. I tillegg ble det utført et betydelig notfiske ved elvas utløp. Elva var brukt som "søppelplass" for avrenning av silosaft, husdyrgjødsel og dumping av døde dyr. Laksetrappene i Opsalsfossen var i dårlig stand og tjuvfiske var vanlig.

I 1961 avtalte elveigarlaget og Haugesund og Omegn Jeger- og Fiskarforening at Foreningen fikk enerett til fisket i Vikedalselven for et tidsrom av 10 år.

Motyttelse var utarbeidelse av fiskeregler, fiskepleietiltak, usettelse av yngel, oppsyn, mm. I samarbeid med elveeigarlaget førte dette til fredningssone i utløpet av elva fra Opsalsneset til Sunnanåneset i 1964.

Kastenotfisket i elveosen blei freda. Sportsfisket i elva kom i ordna former og oppsynet slo ned på tjuvfiske og forsøpling.

Dei gamle laksetrappene i Opsalsfossen vart reparert i 1968 og tunell med nye trapper kom i 1976.

Foreningen i Haugesund fekk forlenga leieavtale til ut sesongen 1979., da Elveigarlaget overtok det heile ansvaret for elva.

I 1980 gjekk styret i laget inn for varig vern av Vikedalsvassdraget.

I 1981 diskuterte laget planer for kalking av elva og i 1987 var kalkingsanlegget i drift.

Prosjekt for fangst av 50 stk. stamlaks til genbank startet i 1987 og er gjennomført av Vindafjord Jeger og Fiskerforening.

Som ein parallell til perioden fra 1960 og til år 2000 vises til kopi av et skriv "Beskrivelse over Vikedalse-Vasdrag i Vikedals Herred, Ryfylke Stavanger Amt".

Skrivet består av ca. 50 spørsmål med maskinskrift, og svar med håndskrift.

Spørreskjemaet har underskrift "Joh. D.Simonnæs. Bergen i Januar 1906.

Spm:"Er elven i det heletaget meget eller kun nogenlunde tjenlig for Sportsfiske?"

Svar:"Ja ,man antager at den vil blive en nogenlunde god Stangfiskeelv, hidtil har den efterat Laxetrapperne i Opsalfossen og Nybøfossen blev færdigbygget i Aaret 1902 kun været lidet benyttet som saadan nærmest av den Grund at man har sagt at spare Fisken mest mulig for den senere Reproduksjon af Laxebestanden."

Spm:"De Fiskeriberettiges Alltal?"

Svar:"51 Fiskerieiere, hvoraf 9 endnu ikke har bortleiet sin Fiskeret til Sportsfiske."

Spm:"Er den , eller har den været bortleiet til Sportsmænd ? For hvilken Sum ?

Svar:"Ja. i 1899 blev den bortleiet til Godseier Bull- Tornøe m.fl. for en Leiesum af Kr. 221 paa den Betingelse af at Leierne skulde bekoste Laxetrappe i Opsalfos og Nybø-Ørnæs-fossen, samt at Leiesummen skulde fordobles efter 10 Aar, om det viste sig at Laxemængden forøgedes, og at Elven fremdeles blev benyttet som Sportselv. Leietiden er ubegrænset): Leien continuerer saa lenge Leieafgiften betales.

Spm:"Fangstens Størrelse i de sidste Aar ?

Svar:"Der er kun forsøgsvis fisket nogle Dage hver Sommer ,og har Resultatet været oppmuntrende. Saaledes blev der Sommeren 1904 af en enkelt Sportsman i Løbet af nogle faa Dage fanget 19 Fisker, heraf 15 Stk. riktignok mindre Lax ".

Spm:"Har den tidligere været større eller mindre ?

Svar:"I den sidste Tid forinden Elven blev bortleiet var Fisket av mindre Betydning mod hvaddet havde været for et Par Mandsaldrer tilbage.Da kunde det i et enkelt Nodkast under Fossen fanges 20 a 30 Lax. Med Hov kunde der i selve Fossen en Dag tages mere end 1 Dussin Fiske. Saaledes skulde en Mand, Ole Olsen fra Vikedal, betale indtill 3 Spd. For Tilladelse til at drive Laxefiske i og

under Opsalfossen for en enkel Aften.

Spm:"Hvad er Fiskens sedvanlige Størrelse? Hvor stor kan den faaes? Hvor stor l w den i Fortiden været fanget?"

Svar:"Laxen har i de senere Aar været paa 4-6 kg. Kan faaes op til en Vægt af 6-13 Kg. Den største Lax, der vides fanget i Vikedalselven har været 19 kg."

Spm:"Er der bekvem Anledning til Anlæg af Udklækningsapparater?"

Svar:"Ja. I 1901 blev der på Gaarden Førland ca 8 km. fra Elvemundingen bygget et nyt Udklækningsapparat Ca.100000 Stkr. Laxerogn. Dette har senere været belagt med 25-50000 Stkr. Rogn aarlig tilført fra Lærdal eller Aaensire, da der hidtil ikke har været nogen Adgang til Stamfiskefangst ved selve Vasdraget."

Etter spørsmålsrunden, som dette var et lite utdrag av, føyer Joh.D.Simonnæs til følgende:

"Vikedalsbygden er et sundt Sommeropholdsted. Der er under jagttiden adgang til at skyde Hare og alm. Skogvildt m. v. I Fjeldvandene findes en god Ørretbestand.

Håpet for framtiden er at Driftsplanen for Vikedalselva kan bidra til å føra historien for elva framover i rett leid.

2.0 Målsetning

Formålet med «lakseloven»:

«Lovens formål er å sikre at naturlige bestander av anadrome laksefisk, innlandsfisk og deres leveområder samt andre ferskvannsorganismer forvaltes slik at naturens mangfold og produktivitet bevares. Innenfor disse rammer skal loven gi grunnlag for utvikling av bestandene med sikte på økt avkastning, til beste for rettighetshavere og fritidsfiskere.»

Spesielt for Vikedalselva:

- Legge opp til tiltak som på sikt øker fiskeressursene i vassdraget
- Forbedre forvaltningen av fiskeressursene på en slik måte at all næringsvirksomhet i bygdesamfunnet har mulighet for å styrkes.
- Legge til rette for et mest mulig variert tilbud av fiskemuligheter.

3.0 Generell beskrivelse

- Generelt

Vikedalselva har fra gammelt av vært en av de bedre laks- og sjøaurelvne i Ryfylke. Den har vært overvåket av statlige organer siden 1972, og vassdraget er varig vernet gjennom Stortingsvedtak.

Siden 1987, da den lakseførende elva ble kalket, har Direktoratet for Naturforvaltning startet et kontinuerlig vannkjemisk og biologisk overvåkningsprogram i vassdraget. Langs vassdraget er det stor variasjon av naturtyper, fra snaufjell og skrinn furuskog til frodige edelløvsoger og kulturlandskap, alt med særprege spor fra siste istid.

- Beliggenhet

Vikedalsvassdraget ligger i Nord-Rogaland ved Krossfjorden i Sandeidsfjorden og inneholder en rekke små og større vatn som drenerer til hovedelven.

Vassdraget renner i sørvestlig retning og munner ut i tettstedet Vikedal.

Flesteparten av bosetningen, 700 mennesker, er i Vikedal sentrum og langs elven opp til Låkafossen nedenfor Fjellgardsvatn.

- Nedslagsfelt

Vikedalsvassdraget er 119 km². Hovedvassdraget er ca. 35 km langt fra Fagravatn (835 m o. h.) til Vikedal sentrum. Det er i alt 29 vatn større enn 25 DA i vassdraget. De høyeste fjellområdene ligger i den sørøstlige delen og når opp i 1188m o. h..

Ca 60 % av arealet er under skoggrensen og består for det meste av kulturmark, furu- og bjerkeskog. Skoggrensen er 500 m over havet, og den marine grense i området er 60 m o. h. . Midlere årstilsig er 323,3 mill m³ /år. Avrenningen er 86,56 l/s/km². Nedbørsfeltet ligger for det meste i Rogaland, men den nordvestre delen strekker seg inn i Hordaland.

- Lakseførende strekning

Den lakseførende delen, strekker seg fra Vikedal sentrum, og til Låkafoss ca 10 km opp i Vikedalsdalen. Den renner for det meste rolig med mange dype holer og blir kun avbrutt av 4 fosser og et sammenhengende strykparti på ca 1 km. Bredden på elva varierer mellom 20 - 30 meter i gjennomsnitt.

- Vannføring

Den gjennomsnittlige vannføringen er ca 9 m³ pr. sekund ved utløpet. Vassdraget er preget av hurtige flomtopper og store variasjoner i vannføring avhengig av nedbørsmengde.

- Klima

Vassdraget har et utpreget oseanisk klima. Vikedal sentrum mottar årlig ca 2000 mm nedbør pr. år, mens det i de øvre områdene er det ca 3000 mm. Midlere årsnedbør er 2650 mm. Middelterperaturer i februar er 0⁰ C og i juli 15⁰ C.

- Vannkvalitet og forurensninger

Vikedalselva ligger i ytterkanten av det mest forsurede område i Norge, men forsuringen er liten i forhold til lenger sør i landet. Virkningen på vannkvalitet og fisk er derimot betydelig, da nedbørsfeltet har meget liten bufferevne.

Det er utført omfattende naturvitenskapelige undersøkelser av vassdraget, og sammenligning av analyser fra 1970 og 1982 viser en klar nedgang i pH og kalsium.

Det ble registrert omfattende fiskedød under snøsmelting i første halvdel av 80 åra. Det verste året var 1984 med nesten 500 registrerte døde laks og aure unger. I dag er elva helårskalket og gjennomsnittlig pH verdi ligger på 5,7 i perioden 15. juni til 15. februar, og 6,5 fra 15. februar til 15. juni. Etter at kalkingen startet våren 1987 er det ikke registrert død yngel om våren, og uten eksisterende kalkingstiltak ville ikke elva ha opprettholdt en laksebestand på dagens nivå, og gitt de positive ringvirkninger i lokalsamfunnet som en nå ser.

Undersøkelser viser at det i den øvre del av elva er det påvist metalliske forbindelser på gjellene til ungfisk. Dette kan skyldes mye metallavsetninger i jordsmonnet grunnet en bresjø for ca 11000 år siden, og senere dyrking av jorda har avdekket disse massene med påfølgende erosjon og tilsig av metalliske forbindelser til elva. Problemene er størst like nedenfor Låka foss, men strekker seg helt ned til Ørnes.

Det er også påvist lokale utslipp i sidebekker med påfølgende ungfiskedød. Bekkene er svært sårbare ved lite nedbør, og små utslipp kan få katastrofale følger.

Ellers er vannkvaliteten preget av jordbruksavrenning, da hele den lakseførende delen er omgitt av jordbruk (4 km²) hvor intensiv grasproduksjon dominerer. Dette har nødvendigvis ikke negativ påvirkning av laksebestanden, men kan tvert imot virke positivt inn på næringsgrunnlaget for yngel om direkte utslipp unngås.

Data fra Vikedalsvassdraget har bidratt de forskjellige forskningsmiljø betydelig kunnskap i forståelsen av de ulike organismers kritiske grenser (toleranse grenser) med hensyn til vannkvaliteten.

- Geologiske forhold

Berggrunnen i vassdraget består av 3 hovedenheter. Nederst i dalbunnen og i den sørvestre delen er det grunnfjell bestående av gneis, granitt og migmamitt. Videre er store deler av grunnfjellet dekket av fyllitt, trolig av kambrisk-ordovisk alder. I de høyeste områdene i sørøst ligger et skyvedekke over fyllitten sannsynligvis av prekambisk alder.

- Inngrep i vassdraget

Vassdraget er nesten uberørt, og det er kun et av vatna som kan reguleres 0,3 m og som forøvrig er brukt som drikkevann. Langs den lakseførende delen er det forebygninger og skjæring av kantskog som har vært utført. Det har vært tatt ut grus på 3 forskjellige steder, men i små mengder. Det må likevel presiseres at de få grusuttaka som har funnet sted kan ha hatt negativ innvirkning på fiskehøler og oppvekststeder for yngel.

- Kalking

Kalkinga av Vikedalselva ble startet i 1987, og var direkte foranlediget av at det ble påvist død ungfisk i elva hver vår under snøsmeltingen.

I vassdraget er det ikke noe vann som egner seg for kalking, samtidig som det er relativt hurtig gjennomstrømming, og den eneste praktiske muligheten som da stod igjen var å kalke selve elva med en kalkdoserer. Dosereren er plassert like ovenfor Låkafossen, noe som gir en ypperlig blanding av kalkslammet i elva.

Før kalkinga startet var elva stabilt sur med gjennomsnittlig årlig pH verdi omkring 5,3 - 5,6, og i perioder med nedbør kunne pH verdien gå under 5. Målet med kalkingstiltaket var å oppnå en vannkvalitet som var god nok til at laks kunne overleve og formere seg der. Laksen er den fiskearten som er minst motsandsdyktig mot surt vann, og hvis laksen klarer seg er vannkvaliteten god nok også for sjøauren og de fleste av fiskens næringsdyr.

Kalkingsstrategien har vært gjenstand for mange diskusjoner og forsøk i løpet årene som har gått, men i det første året ble det kalket kun om snøsmeltinga om våren fra mars til mai, og kalkdosereren ble kun styrt etter vannføringen i elva. Dette resulterte imidlertid til overdosering, unødvendig høy pH i elva med påfølgende høye ekstrakostnader.

Høsten 1988 ble det forsøkt med styring av kalkingsanlegget etter pH verdi målt 700 m nedstrøms kalkdoseringsanlegget. Dette ga positive resultater, og man kunne holde pH konstant etter kalking til tross for raske variasjoner i vannføring og vannkvalitet samtidig som kostnadene ble redusert. Det ble fremdeles kalket kun om våren, men fra 1990 ble det innført helårskalking med et krav om en pH verdi på 6,2 i perioden 15/2 - 15/6 og 5,7 resten av året.

På bakgrunn av at en ville redusere kostnadene ved kalkinga om våren ble det utført et forsøk av NINA våren 1992 for å se om en reduksjon av pH verdi fra 6,2 til 6,0 hadde noen innvirkning på overlevelse av utvandrende smolt. Dette forsøket avdekket at vann med lavere pH verdi enn 6,3 var skadelig for smolt målt som overlevelse i sjøvann, og at den kalkede delen av elva hadde en for dårlig vannkvalitet til å gi tilfredsstillende smoltifisering utifra daværende kalkingsstrategi. Rapporten fra forsøket konkluderer med at det ikke var akseptabelt å redusere kalkingen til en pH verdi lavere enn 6,2, men at en burde tvertimot øke verdien til 6,5 i smoltifiserings- og utvandningsfasen. Laksesmolt synes å være vesentlig

mer sårbar overfor sur nedbør enn tidligere antatt.

Våren 1994 ble pH verdien kalkingsanlegget styres etter øket til 6,3, og ungfiskregistreringene i 1995 viste en betydelig økning i forhold til tidligere år. Undersøkelser av ungfisk i området like nedenfor Låka fossen viste at det nå bare er unntaksvis aluminiumsavsetninger på gjellene i motsetning til tidligere år da pH verdien var satt lavere. Døgnfluer ble for første gang registrert like nedenfor Låka fossen, og vårgenerasjonen av døgnfluene ble funnet i stort antall. Alt i alt så er det markante forskjeller i både bunnfaunaen og vekst hos ungfisk i området nedenfor Låka fossen etter at pH verdien ble øket til et mål på 6,3.

Kalkdoseringen i Vikedalselva har vært svært vellykket etter de kvalitetsmål som har vært fastlagt gjennom årene. Bare unntaksvis er det registrert pH verdier ned mot 5,5, og da i svært korte perioder ved økende vannføring. Når det gjelder andre vegen er det også bare unntaksvis at pH verdien har vært over 6,5, og overdosering har praktisk talt ikke forekommet. Litlaelva har hatt kalking i drift siden 1999.

3.2 Biologiske forhold

- Fiskearter

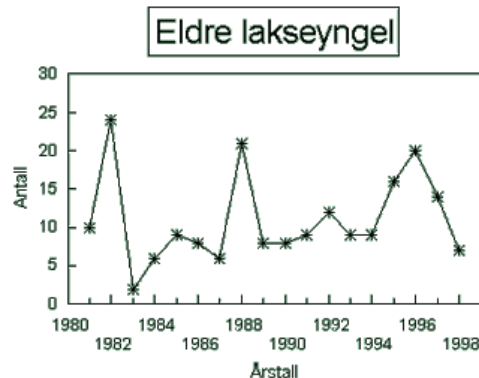
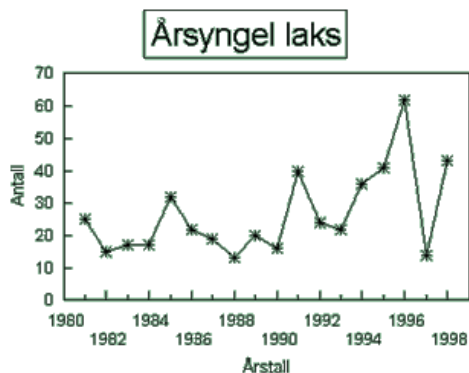
Det er foruten laks og sjøaure påvist også ål, niøye, trepigget stingsild og skrubbe i vassdraget.

- Produksjonsareal

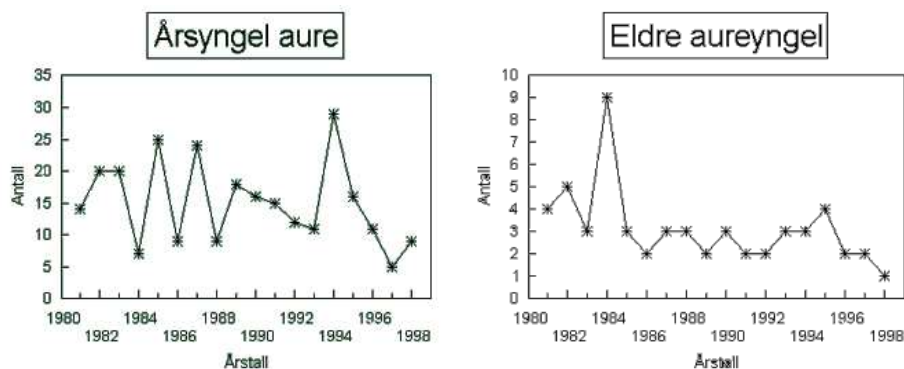
Produksjonsarealet er ca. 213 250 m², med svært gode gyte- og oppvekstforhold utenom de 4 fossene og ca 1 km med harde stryk. I tillegg er det ca. 19 000 m² produksjonsareal i sidebekkene.

- Bestandsforhold

Her er en oversikt over gjennomsnitt ungfisktetthet pr. 100 m² av laks i Vikedalselva i 1981-1998

Her er en oversikt over gjennomsnitt ungfisktetthet pr. 100 m² av aure i Vikedalselva i 1981-1998

Som en ser så er det store årlige variasjoner av ungfisk, men når det gjelder laksen så ser en nå en tydelig positiv utvikling av både årsyngel og eldre ungfisk. Når det gjelder sjøauren er det store årlige variasjoner av årsyngel med en negativ trend, eldre aureunger viser en positiv utvikling, og en kan vel anta at kalkingsinnsatsen har bedret overlevelsen av yngel som tallene viser.

Det var i de første årene etter kalking ikke noen entydig positiv eller negativ utvikling av yngel noe som sannsynligvis skyldtes for dårlig vannkvalitet i kombinasjon med lite gytefisk, men i de senere år har pH verdien i elva blitt øket og det ser nå ut som om en har tilstrekkelig god nok vannkvalitet til å opprettholde en god yngel- og smoltproduksjon som bare er opphav av naturlig rekruttering.

Forskningsforsøk har vist seg at milde vintre fører til høyere dødelighet av yngel like etter klekking.

Dette på grunn av at vanntemperaturen må opp i 8 °C før yngelen tar til seg føde, og da de milde vintrene fører til høyere vanntemperatur og at yngelen da blir klekt for tidlig sier utfallet seg selv. Dette kan også være en av grunnene til at yngelproduksjonen ikke var så høy som forventet de første årene etter kalking da det var svært milde vintre i denne perioden.

Det en kan se er at det i de årene det har vært normal kalde vintre, har yngeltettheten har økt betydelig.

Smoltproduksjonen ligger i dag nær eller like under elvas antatte bæreevne i følge forskere.

Det er vanskelig å anta potensiell produksjon av smolt i elva, men var i 1993 antatt til å være i størrelseorden 6 - 9 individer pr. 100 m². Imidlertid kan det i elver med høy gjødselavrenning fra jordbruk og god fiskeproduksjon være over 15 individer smolt pr. 100 m².

Det er påvist at det er en sammenheng mellom produksjon og biomasse som indikerer at tettheten av ungfisk (rekrutteringen) er den begrensede faktor for fiskeproduksjonen i elva. I elver der produksjonen er nær

bæreevnen vil produksjonen begrenses naturlig som følge av økt konkurranse om næringstilgang og derved redusert vekst hos ungfisk. Det er i Vikedalselva foreløpig ikke påvist en slik tetthetsavhengig vekst hos ungfisk, da forholdet er at lakseyngel i nedre del av elva har høyest tetthet, men også høyest veksthastighet.

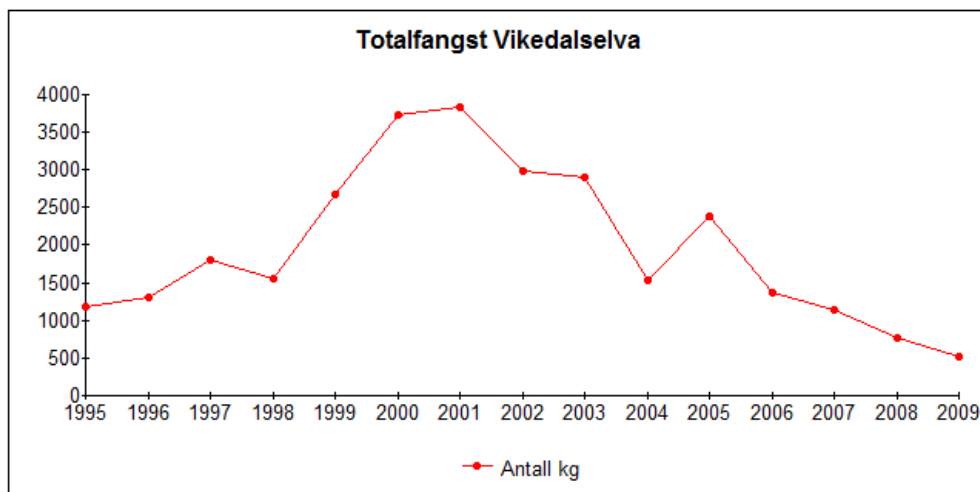
Gjennomsnittlig smoltalder for laks er ca. 2,8 år, og er noe høyere i øvre del i forhold til nedre del av elva. For auren er tilsvarende tall 2,4 år.

Vikedalselva er fortrinnsvis en smålakselv og i noen grad en mellomlakselv med en gjennomsnittsvekt på henholdsvis 1,5 og 4,1 kg (1993). I årene 1990 - 1993 var gjennomsnittet av aldersfordelingen slik: smålaks (ensjøvinterfisk) 75 %, mellomlaks (tosjøvinterfisk) 22 %, og storlaks (tresjøvinterfisk) 3 %.

Overlevelsen fra smolt til voksen laks varierer fra vassdrag til vassdrag, men antas og ligge i størrelseorden 15 -25 %. Dette sammen med ungfiskregistreringer gjør forskerene istand til å beregne antall tilbakevandrende laks faktisk fra år til år.

- Beskatning

Her vises en oversikt over alle offisielle fangster i tidsrommet 1995-2009.

Da det tidligere ikke var etablert og innarbeidet sikre metoder for innrapportering av fangst fra fiskere, kan disse statistikkene skjule usikre tall fra perioden før 1995.

Det ble i fiskesesongen 1979 gjennomført en brukerundersøkelse av elva. Fangstoppgavene fra undersøkelsen viser en estimert totalfangst på 5716 kg! Dette var fordelt på 1843 kg laks og 3873 kg sjøaure. Ser en da på den offisielle statistikken for dette året ser en at det er store mørketall. En ny lignende undersøkelse som ble gjennomført i 1989 bekrefter denne tendensen.

Dette tyder på at de reelle fangstene er betydelig større enn det som er oppgitt offisielt, og understreker viktigheten av et innarbeid og effektivt rapporteringssystem.

Forskningsrapporter viser at det kan ha vært for stor beskatning i forhold til oppgangen av laks i årene 1985-1989. Det ble da innført fredning av laksen i en femårsperiode fra 1989 til 1993. En er noe usikker på om effekten av denne fredningen har hatt betydning for den betydelige oppgangen i antall årsyngel i årene etterpå.

Det er også registrert at ved sildefiske utøvet av yrkesfiskere i fjorden har det vært veldig liten oppgang av sjøaure i elva påfølgende sommer. Dette fisket pågår om vinteren / våren og ofte helt opp i elvemunningen. Det er kjent at når temperaturen i sjøen er på det kaldeste søker sjøørreten ofte til områder hvor vannet er mindre salt på grunn av at de osmoregulatoriske evnene til fisken blir tregere ved lave temperaturer og fisken kan da få problemer med veskebalanse og saltinnhold. Dette gjør at en kan anta at et slikt fiske innerst i fjordene gjør et betydelig innhogg i de lokale sjøørret stammer, selv om kanskje ikke offisielle tall bekrefter dette.

- Oppvekstområder

Alt skulle ligge til rette for at laks og aureunger skulle ha gode områder i oppveksten. Bunnforholda i elva er variert, og i tillegg vil alle forebygginger gi god skjul til yngel. Det er lite areal som går vekk til fosser og harde stryk.

Etter at elva ble kalket er også elvemosen kommet tilbake i elva noe som spiller en stor faktor for bunndyra. Det er imidlertid enkelte områder i elva med veldig fin grus uten steiner hvor det er lite skjul for yngelen. Hvis det i områder som dette blir fjernet kantvegetasjon, har dette en meget uheldig virkning på yngelen.

- Næringsgrunnlag yngel

Det foregår undersøkelser på bunndyrartene både i anadrom del og ellers i vassdraget årlig. Fra 1994 er det også begynt å tas kvantitative undersøkelser av bunndyra.

Vassdraget ble første gang undersøkt i 1977 og 1979, og man fant da relativt gode tettheter av forsuringfølsomme arter i elvas nedre del. Som følge av den tiltakende forsuringen av vassdraget i begynnelsen av 1980 årene forsvant disse artene, først vårgenerasjonen og siden også høstgenerasjonen. Forsuringskadene på bunndyra nådde et maksimum i 1983, og forbedret seg noe frem mot kalkingstart i 1987. Ved kalkingstart skjedde det en momentan rekonolisering av forsuringfølsomme arter, noe som var oppsiktsvekkende da dette ikke var tilfelle i andre elver, f.eks Audna, som også er kalket. I de første årene etter kalking var det relativt gode bestander av følsomme arter om høsten, mens det i de senere år har vist seg å være gode tettheter av slike arter også om våren. Dette har stor

betydning for yngelen da nettopp slike forsuringsfølsomme arter er av de viktigste næringsobjektene for fisken.

I 1995 ble det også oppdaget et eksemplar av en ny art, nemlig en ferskvannssnegle. Det var meget oppsiktsvekkende at arten er kommet tilbake da disse bunndyra er enda mer følsomme overfor vannkvalitet enn for eksempel døgnfluer. Disse bunndyra er også en viktig næringskilde for yngel.

Alt i alt så ser det ut som om det er et økende antall arter i utvikling i den delen av elva som er kalket, og det blir spennende å se resultatene av de kvantitative målingene i årene som kommer.

- Sidebekker

Vassdraget har totalt 22 bekker i den anadrome delen.

Bekkene utgjør ca 8% av det totale produksjonsareal for vassdraget, og står for 24 - 30 % av total yngelproduksjon for sjøauren, og <1 % av total yngelproduksjon for laks.

Bekkene har hatt en positiv utvikling når det gjelder yngeltetthet, og gjennomsnittlig tetthet av aureyngel er for 1993, 58 ind/100m² og for 1994, 104 ind/100m². Tilsvarende tall for aureyngel i hovedvassdraget er i 1993, 12 ind/100m², og for 1994, 29 ind/100m².

Vindafjord Jeger og Fiskerforening har startet et prosjekt som går ut på å forbedre gyte/oppvekst forholda i gytebekkene. Det blir nå tatt jevnlig pH målinger for å kartlegge behovet for kalking i første omgang av Lysebekken og Mørkabekken.

Disse to bekkene blir nå også kalket av fiskeforeningen i samarbeid med Elveigarlaget

Da det viser seg at laksunger fortrenger sjøaureunger er det særdeles viktig at en har gode gyteforhold og oppvekstvilkår i sidebekkene hvis en skal bevare en sterk sjøaurebestand i vassdraget.

- Telling fisketrapp

Det ble i 1990 plassert en fangstfelle i øvre del av trappene i Oppsalsfossen. Det skulle senere vise seg at både plassering og utforming ikke var tilfredsstillende. Etter oppgangen av fisk i 1991 ble det bygget en ny felle i nederste del av trappa som var i bruk sesongen 1992. Meningen var at fella skulle brukes fast 3 døgn pr. uke fra ca 1 mai til utgangen av oktober. På grunn av påvist furunkolosesmittet laks ble fangsten stoppet i siste halvdel av juni, og ikke gjenopptatt før i midten av september.

Samme år ble det også installert et automatisk telleapparat som kom i drift i 1993. Det har tildels vært store tekniske problemer med apparatet, men

har periodevis fungert. Tilsyn og rapportering fra det automatiske telleapparatet har vært utført av den lokale jeger og fisker foreningen på kontrakt fra Direktoratet for Naturforvaltning.

Rapportene brukes av Direktoratet til forskning, men det kan også nevnes at fiskere viser stor interesse for hvor store mengder fisk som går igjennom trappa. Dette kan tyde på at fisketellinga også påvirker fiskeinteressen videre oppover i elva i deler av sesongen.

Desverre ble apparatet ødelagt i 1996, og frem til 2010 har det ikke vært utført noen form for telling av fiskeoppgangen i elva. I 2010 ble det montert ny mekanisk teller, som en direkte følge av at elva ble fredet for fiske.

- Oppgangshindre

Det første hinderet fisken møter er Oppsalsfossen, 1,1 km opp i elva med et fall på ca 15m. Fossen er delt av en holme, og i det nordre løpet er det vanskelig for fisken å ta seg opp, mens det i det søndre løpet tar fisken seg relativt lett opp selv ved større vannstander.

I 1901 ble de første laksetrappene bygd langs holmen i det nordre løpet, og disse er delvis i funksjon ved lavere vannstander. I 1975 ble det bygget nye trapper like ved inngangen til de gamle og som går delvis i tunnel inne i holmen. Denne trappa har fungert meget godt og har bidratt til at fisken er noe tidligere oppe i øvre deler av elva.

Neste hinder er Ørnesfossen som har en fallhøyde på 20 m ca 3,5 km opp i elva. Denne fossen er meget vanskelig å forsere for fisken. Det er ikke observert fisk som har gått opp selve fossen, men der er naturlig utformet trapper på nordre side. Disse ser ut til å fungere meget bra da fisken ikke blir hindret tidsmessig i bemerkelsesverdig grad.

Videre er det en foss som heter Trossavikfossen og som renner inn i Trossavikhølen med en fallhøyde på ca 2-3 m. Denne er også delt med en holme, og mesteparten av vannet renner i det østre løpet og gjør forseringen av fossen vanskelig ved større vannføring. Det vestre løpet er noe spesielt med en smal renne som fossen på ca 3 m går loddrett ned i, men under fossen går der en kanal inne i berget som fisken kan ta seg opp. Det viser seg at mye av fisken forserer nettopp gjennom denne kanalen, og da denne ikke er så stor, har der lett for å sette seg fast drivgods som kommer med elva. Kanalen blir nå rensket en gang årlig av grunneiere i området.

Det er ikke nevneverdige oppgangshindre videre oppover før en kommer til Låkafossen som det ikke er mulig å forsere, og som setter grensen for den anadrome delen av elva.

- Sykdommer

Det ble registrert furunkulose i Vikedalselva første gang den 2/9-91. Det ble dette året funnet 3 døde lakser som ble undersøkt og bekreftet smittet, i tillegg ble det funnet 15-20 døde lakser som desverre ble destruert uten å bli undersøkt.

I 1992 ble var det veldig lav vannstand fra midten av juni og utover, noe som førte til sykdomsutbrudd og 6 lakser samt 9 sjøaurer ble undersøkt. Det ble påvist furunkulose på samtlige av laksene og en av sjøaurene. Av de andre sjøaurene ble det påvist Vibriose på 6, mens den siste trolig var infisert av *Aeromonas hydrophila*. Også dette året ble det destruert fisk uten at de ble undersøkt. Totalt antall døde fisk dette året ble anslått til ca 70 laks og ca. 40 sjøaure, og det var ingen døde fisk i den øvre halvdel av elva.

Det har i de senere vært registrert sporadiske perioder med fiskedød, da i forbindelse med ekstrem lav vannstand og høy temperatur i elva.

- Andel oppdrettsfisk

NINA har siden 1989 foretatt undersøkelser av andelen med oppdrettsfisk som er innblandet i villaks stammen i Vikedalselva.

Resultatene som foreligger viser et relativt høyt innslag av oppdrettsfisk om høsten. I 1995 påla NINA den lokale jeger og fiskerforeningen å ta skjellprøver fra 40 laks under stamfiske om høsten for å få et bilde av innslaget med oppdrettsfisk.

Det har også enkelte år vært store mengder oppdrettsfisk om høsten, og Fylkesmannen har da åpnet fiske i nedre del av elva for å få tatt opp mest mulig av fisken. Laksetrappene stenges om høsten, slik at oppdrettsfisken har små muligheter til å komme seg videre oppover elva.

- Genbankprosjektet

Direktoratet for Naturforvaltning startet i 1986 et prosjekt som går ut på å sikre laksemelke for truede laksestammer.

Vikedalselva ble innkludert i 1987, og det skal sikres melke fra totalt 50 lakser i elva. Den lokale jeger og fiskerforeningen har stått for stamfisket og oppbevaring av laksen til stryking ble foretatt. All stamlaks som er blitt strøken blir også undersøkt av veterinær for å avdekke eventuelle smittsomme sykdommer

- Garnskader

Noen offisiell statistikk over garnskader finnes ikke for vassdraget, da dette går inn i samme program som for undersøkelsene angående innslaget av rømt oppdrettsfisk. Tilbakemeldingene til NINA har her vært enten mangelfulle eller ikke rapportert i det hele tatt, for det er ikke tvil om at det havner en og annen garnskadet fisk på land.

Omfanget vil være ren gjetning å begi seg ut, men det er noen få garnbruk som vil eksponere fisken for garnskader i perioder med lav vannstand da fisken ikke går på elva.

3.3 Nærings og bruksforhold

- Grunneiere

Det er i alt 45 grunneiere, hvorav 44 er organisert i elveierlaget. Forøvrig vises til oversikt og kart i seksjon 4.

- Soneinndeling

Det er i dag ingen soneinndeling som er gjennomført i elva. Elveigarlaget har planlagt soneinndeling og skilt er laget, men ikke satt opp. Denne soneinndelingen innbefatter ikke alle grunneiere.

De fleste av medlemmene i elveigarlaget er samlet i et felles vald. Grunneiere utenom elveigarlaget forvalter sine vald individuelt med et unntak, felles sone for 5 stk grunneiere på Søndena ved sagbruket like nedenfor Oppsalsfossen.

- Fiskeregler

Som nevnt, ble all fangst av laks fredet i 1987 for en 5 års periode. Etter dette forbudet ble det begrenset fiske i elva med fiske hver uke fra onsdag 0600 til søndag 1800 i årene 1991 til 1993, med sesong fra 1. juni til 31. august.

Fra 1993 ble fisketiden utvidet fra onsdag kl. 0000 til søndag kl. 1800 og sesongen fra 1. juni til 15. september. Detaljerte fiskeregler finnes i seksjon 4.

Fisket ble igjen utvidet i 1999 på søndager fra kl. 1800 til kl 2400.

Elva ble stengt for fiske i 2010.

- Fiskekort, utsalg

Flesteparten av grunneiere selger kort individuelt. I tillegg formidler landhandler Olav Krokedal kort. En må nødvendigvis direkte til grunneier etter kl. 1700, hvis en skal kjøpe kort.

Noen få vald er utleid direkte til privatpersoner/firma samt utenbygds fiskerforeninger, resten er åpen for allmennheten. Forøvrig vises til oversikt over grunneiere i seksjon 4.

- Markedsføring

Det var inntil fredningen startet i 2009 to grunneiere som aktivt markedsførte sitt fisketilbud gjennom dagspresse og jakt og fiske tidsskrifter. Det har i tillegg vært gitt ut brosjyre av elveeigarlaget, tilgjengelig på turistinformasjon omkring i fylket, plattformer i Nordsjøen og tildels distribuert utenlands.

Elveeigarlaget har også ei nettside www.vikedalselva.no med aktuell informasjon og diskusjonsforum. Ellers blir det ikke drevet noen form for markedsføring utenom det som naturlig kommer frem i lokalpressen ved godt fiske i elva og andre relevante saker om fredningen osv.

- Adkomst og tilrettelegging

Det er med få unntak god adkomst med parkeringsplass for bil. En er i de fleste tilfeller avhengig av å få benytte parkeringsplass på grunneiers gårds plass, uten at dette skaper problemer. Det er lite eller ingen skilting langs vegen som viser fisketilbud/adkomst.

Flesteparten av sonene er godt fiskbare fra enten den ene eller den andre sida, men det er en del gode fiskeplasser som er så gjengrodd at det vanskelig lar seg gjøre å fiske der. I desember 2005 blei det gjort vedtak om å tilby medlemmene i elveeigarlaget å få rydda fiskestrekka sine vederlagsfritt. Arbeidet blei utført av folk fra Sandeid Føngsel, og endel strekk blei gjort mye mer tilgjengelig i løpet av 2006.

Det blei i perioden 2005-02007 satt ut 10 leskur for fiskere.

- Prisnivå, fisketilbud

Prisene i elva i de soner som er åpen for allmennheten ligger imellom 150-300 kr pr. Døgn, årskort, hvor det er tilgjengelig, mellom 1500-2000 kr. Dette må sies å være lave til moderate priser som ikke skulle være til noe hinder for allmennheten.

Frå 1990 har elveeigarlaget hatt ei positiv økonomisk utvikling fram til 2009. Fram til 2003 selde felleskortet godt. Olav Krokedal (Joker-butikken) hadde dette kortsalget. Beste kortsalget av dette felleskortet var sesongen 2001. Det vart da selt kort for ca 21.000 kroner. Sjølv med dette salget vart det svært lite på kvar eigar. Frå 2003 fekk etterkvart Jeger og Fiskeforeningen leige fiskerettane til nesten alle grunneigarane som var med på dette såkalla felleskortet.

Prisane på desse leigekontraktane varierte frå 5000 kr og ned til 1500 kr. Kor rette desse prisane var, kan det veraulike syn på, men alle fekk nå meir utav rettane sine, og for laget som då fekk 10% av desse beløpa vart det og bedre. Dette gjekk bra noen år, så lenge kortsalget holdt seg stabilt. Etter kvart minka fisket og Vindafjord Jeger og fiskeforening kutta heilt ut i 2009. Dermed minka inntektene òg for elveeigarlaget, for å ta heilt slutt frå og med 2010 då elva blei stengt for alt fiske.

- Overnatting

Det er 3 campingplasser, 2 av de med hytteutleie. I tillegg er det et pensjonat og en plass med hytteutleie. Alt dette er i Vikedal sentrum, men det finnes også både pensjonat, hytter og campingplasser i nærområdene.

I alt er det 5 grunneiere som tilbyr eventuell overnatting i forbindelse med fiske.

Det må da kunne slås fast at det er meget gode overnattingstilbud for fiskere.

- Oppsyn

VJFF hadde frem til 97 oppsynet i den lakseførende del inklusiv områdene rundt elvemunningen på oppdrag fra Fylkesmannen og Elveigarlaget.

Vikedal Elveeigarlag står i dag for oppsynet i elva, både praktisk og økonomisk.

På de soner som forvaltes av grunneiere som ikke er medlem av elveigarlaget har imidlertid oppsynet ikke mulighet til å sjekke annet enn fisketrygdsavgiftskort.

4. Handlingsplan

4.1 Biologisk delplan

4.1.1 Kalking

Dette emnet er ivaretatt av Vindafjord Kommune.

4.1.2 Overvåking

Overvåkingen av elva har en vesentlig betydning i forvaltningen av elva. Dette er vel for de fleste noe som har vært utført og bearbeidet av forskere og således vært rimelig fjernt for den vanlige mann. Imidlertid er dette arbeidet svært viktig for en best mulig forvaltning av vassdraget. Det bør inngås samarbeid med de forskjellige forskningsmiljøer rundt elva for å rådføre seg om eventuelle beslutninger som kan gripe inn i f.eks beskatning, reproduksjon eller andre viktige emner i vassdraget. VJFF kan også bidra med innsamling av opplysninger / data som kan være av betydning.

Her følger de viktigste tiltakene som kan bedre overvåkingen av elva.

Innslag av rømt oppdrettsfisk.

Som kjent er innblanding av oppdrettsfisk blant gytende villaks en av de

største farene i dagens situasjon i elva. Undersøkelsene som her pågår i en rekke elver langs hele norskekysten kan ha påvirkning overfor beslutninger i lovverk som gjelder tettheten av oppdrettsanlegg, avstand til lakseførende vassdrag, sterilisering av oppdrettsfisk, felles avlusing av anlegg og annet som kan sikre villaksen mot genetisk forurensning.

NINA trenger skjellprøvematerialer på 30 laks etter sesongslutt fordelt på hele elva for at denne undersøkelsen skal ha betydning. Erfaring fra VJFF's stamfiske / prøvefiske i 1995 viser at dette er mulig. Plan over hvor fiskene skal fanges, samt tidspunkt for fangsten bør planlegges årlig. Foreslår at dette både blir planlagt og utført av VJFF i samråd med elveigarlag og berørte grunneiere, og at alle resultater implementeres i denne plan.

4.1.3 Bunndyr og yngelproduksjon

I løpet av planperioden skal det utarbeides en plan som tar for seg habitetsforbedringer for bunndyr og yngel, f.eks. ved enkel steinutlegging eller andre metoder som kan bidra til å øke bunndyrproduksjonen og da næringsgrunnlaget for yngel.

4.1.4 Sykdommer

Det er etablert en plan for tiltak ved ulike sykdomsutbrudd i elva, se seksjon 4. Da utbrudd av f.eks. Furunkolose som oftest er forårsaket av stresset fisk ved lav vannføring og høy vanntemperatur bør en innføre fiskeforbud inntil disse forholda har stabilisert seg.

Det skal utarbeides en plan som utreder teknisk løsning av desinfiseringstasjon med kostnadsoverslag da det ikke er noen mulighet for fiskere å desinfisere utstyr idag.

Planen skal ikke iverksettes før det er påvist smitte i nærliggende vassdrag

Eventuell desinfiseringsstasjon finansieres gjennom dugnad, fisketiltaksfond og offentlige midler.

4.1.5 Sidebekker

Sjøauren utgjør en meget stor ressurs i elva, og få er vel klar over sjøaurens status hos fiskere i elva. Nesten alle tiltak som har blitt utført i elva har vært rettet mot laksestammen, og sjøaurestammen har vel blitt satt på sidelinja i denne sammenheng. Alt videre arbeid i elva bør bære preg av at en sidestiller sjøauren og laksen i vassdraget.

VJFF driver nå ulike kultiveringstiltak for å bedre gyteforholda for sjøauren, se seksjon 4. Det er også bevilget offentlige midler til dette arbeidet. Foreslår at VJFF fortsetter sin innsats overfor bekkene, men at alle planer / tiltak må godkjennes av grunneiere og blir lagt inn i denne plan.

Eksisterende plan må revideres til også omfatte Øvrebøbekken ved Hamre, og Nesbekken som nylig er gravd opp etter å lugget i rør en del år. Kantvegetasjon langs bekkene bør også innlemmes i planen.

4.1.6 Kantskog

Det er laget et rundskriv som er sent ut til alle grunneiere langs både elv og sidebekker.

Dette til informasjon om hvor viktig det er med kantvegetasjon, og hvordan den egentlig gjør godt for såvel yngel som voksen fisk. Dette er sent ut i mars - 2001.

I løpet av driftsplan perioden skal det lages en plan for hvordan knatvegetasjonen bør se ut langs elva. Dette arbeidet utføres av personer med relevant faglig kompetanse og gjennomgås av brukere av elven. Dette for å optimalisere nytte og næring av kantskogen.

4.1.7 Fangstrappertering

I 1999 ble det innført et fangstrappertering system for elva. Dette tiltaket fungerte bra, for detaljer se egen informasjon vedrørende praktisk utførelse av dette tiltaket i seksjon 4.

Overskudd av rapporteringskort som ikke returneres blir overført fisketiltaksfond for elva.

4.2 Næringsutvikling og bruk

4.2.1 Organisering og administrasjon

Generelt.

Det anbefales på det sterkeste at alle grunneiere i vassdraget samles i en organisasjon, Elveigarlaget. Dette vil gjøre laget mye sterkere når det gjelder finansiering av ulike tiltak i vassdraget, ikke minst når det gjelder tilskudd av offentlige midler.

Det anbefales ikke å bruke § 25 i lakseloven til full oppslutning om Elveigarlaget, men forhåpentlig vil denne plan kunne bidra positivt i denne retning.

Dagens situasjon hvor enkelte grunneiere finansierer/støtter tiltak som angår hele elva, mens andre ikke er villige til å støtte, men nyter godt av fordelene ved tiltaka, er ikke holdbar i lengden. Dette forholdet vil forsterkes ytterligere ved realisering av denne plan.

Vedtekter.

Se vedlegg for eksisterende vedtekter.

Administrasjon.

De enkelte grunneiere må få stå fritt når det gjelder fisketilbud, pris, antall stenger o.s.v. på sitt eget vald.

Fiskekort formidles i dag gjennom enkelte grunneiere og landhandler Olav Krokedal (Joker butikken).

4.2.2 Fiskeregler

Se seksjon 4 for eksisterende fiskeregler.

4.2.3 Markedsføring

Det skal lages en plansje i A1 størrelse med nytt oppdatert kart over elva og som viser soneinndeling, parkeringsmuligheter ved fiske, kortutsalg, overnattingsmuligheter.

I tillegg vil det være informasjon om fiskeregler, fiskesykdommer og annet som har relevanse til fisket i elva.

I tillegg skal det legges ut informasjon om elva på internett i form av en hjemmeside. Dette gjøres ved at eget domene kjøpes (vikedalselva.no) og web-hotell leies for publisering av sider.

Det nye kartet for elva blir lagt inn på hjemmesideområdet og omarbeidet til et interaktivt kart hvor det er anledning til brukerne å gå inn på de forskjellige soner for å se på bilder og annen relevant informasjon. Det blir også anledning for de enkelte grunneiere å etablere sin egen "hjemmeside" hvor de kan reklamere for både fiske og andre tjenester og produkter fra sitt virke.

Eksisterende brosjyre skal oppdateres med det nye kartet og trykkes i nytt opplag.

Finansieres av elveigarlaget og eventuelle midler samt fisketiltaksfond.

4.2.4 Oppsyn

Vikedal Elveigarlag står for oppsyn.

4.2.5 Tilrettelegging og overnatting

Merking og skilting

Alle grenser på fiskevald skal skiltes i hele elva i henhold til ny soneinndeling. Det skal også anvises ved avkjørsel på vei hvilken sone avkjørselen fører til.

Det skal være merket stier til fiskeplass.

Gapahuker/skur

Etter gjennomgang av sonene i elva ble det avdekket behov for ca. 12 nye gapahuker, fortrinnsvis i soner knyttet til felleskortet for elveigarlaget.

Annet

Ørnes bro er et samlingssted for skuelystne fiskere, og det er satt opp en sentral opplysningstavle for fisket i elva. VJFF har vært initiativtaker til dette, og har bidratt med fremskaffelse av tavle, hjelp med montering, og har fått tillatelse til å sette opp tavlen av statens vegvesen. Elveigarlaget er blitt lovet plass på den nye tavlen til den nye informasjonsplansjen.

Finansieres ved hjelp av eventuelle midler, egenandel og støtte fra fisketiltaksfondet.

4.3 Finansieringsplan

- Fisketiltaksfond

For å kunne finansiere de forskjellige tiltak bør det etableres et fond som forvaltes av et utvalg sammensatt av 3 representanter fra elveigarlaget, 1 grunneier som representerer de grunneiere som ikke er med i elveigarlaget, 1 representant fra den lokale jeger og fiskerforeningen og 1 representant fra kommunen.

Tiltakene krever egenkapital og eventuelle banklån i tillegg til offentlige tilskudd, og det bør da avsettes en viss del av omsetningen på fiskekort til fondet. Det foreslås at 10 % av fiskekortomsetningen blir overført fondet, og dette må gjelde alle grunneiere enten de er med i elveigarlaget eller ikke. Hvis ikke alle grunneiere er villig til dette så bør elveigarlaget kalle inn til fellesmøte med sikte på flertallsvedtak ved hjelp av § 24 i lakseloven for denne sak.

De grunneiere som er med i elveigarlaget gir allerede 10 % av omsetningen i medlemsavgift til laget, og synest vel at ytterligere 10 % av omsetningen skal gå til fisketiltaksfond virker noe urimelig. Det foreslås da at medlemsavgiften til elveigarlaget legges om fra prosentvis del av omsetningen til en fast medlemsavgift pr. år som fastsettes av årsmøtet til elveigarlaget. Det burde da være en nøktern medlemsavgift som kun har til hensikt å finansiere den administrative driften av laget.

5 Vedlegg

- Medlemsliste pr Oktober 2011
- Vedtekter

GRUNNEIGARAR, MEDLEMMER OKTOBER 2011 - VIKEDALSELVA

- 1> Johannes T. Stølsmark
- 2> Rune Reimers
- 3> Leiv Øystein Leifsen
- 4> Stein Tore Lillemo
- 5> Torleif Eide
- 6> Bjørn Mo
- 7> Bjarne Nybru
- 8> Kjell og Øystein Vetrhus
- 9> Per M. Moland
- 10> Paul Terje Espevoll
- 11> Torkel Espevoll
- 12> Konrad Vikedal
- 13> Tjerand Selland
- 14> Geir Magne Gjerde
- 15> Gunnar Lambriktsen
- 16> Per Tore Staknes
- 17> Bjørn Ove Helgesen
- 18> Svein Fatland
- 19> Peder L. Blikra
- 20> Jon Bjarte Aarekoll
- 21> Hallvar O. Nes
- 22> Olav Stangeland
- 23> Erik Fatland
- 24> Bjørg og Ola Sørheim
- 25> Bjørg Ågot Djuvik
- 26> Morten Gjerde
- 27> Johanna Ørnes
- 28> Inge Sverre Hallingstad
- 29> Jostein Hallingstad
- 30> Paul Ove Espevoll
- 31> Andreas Rosså
- 32> Knut Stølsmark
- 33> Sofus Hundseid
- 34> Hjalmar Ræstad
- 35> Oddlaug Søndena
- 36> Sigve Skeie
- 37> Billy Grimaas
- 38> Trond Moberg
- 39> Nils Bakkedal
- 40> Sissel Skipevåg
- 41> Øyvind Hamre
- 42> Oddvar Fosen
- 43> Georg Opsal
- 44> Øystein og Stina Fosen
- 45>>> Bjørn Kjetil Skipevåg er ikkje medlemm.

Vedtekter

Vikedal Elveigarlag

§1 Elveigarlag

Vikedal Elveigarlag (seinare kalla laget) er ein samanslutning av grunneigarar og fiskerettshavarar for Vikedalselva (seinare kalla elva).
Laget bør stå tilslutta Norske Lakseelvar med dei rettigheitar og plikter det fører med seg.

§2 Medlemsskap

Medlem i laget kan einkvar bli som har nyttbare rettigheitar og som betalar kontingent. Styret kan og la andre som har interesse av laget sine føremål vera medlem av laget, men utan stemmerett på årsmøtet. Medlemsskapen byggjer på fri vilje, Grunneigar har rett til å nytta 2-to stenger på sin eigen fiskerett. Medlemmer i laget har rett og plikt til å gripa inn ved ulovleggheter som er skadeleg for fiske og eigarane sine interesser i heile elva.

§3 Føremål

Laget har til føremål å samle grunneigarar og fiskerettshavarar for i felleskap å arbeida for opphjelp og fremje av lakse- og sjøaufisket i elva.

Laget skal i sitt arbeid syta for:

- ein langsiktig ressursforvaltning som skapar auke i arbeids- og inntektsvilkåra for landbruksnæringa og bygdemiljøet.
- å ta vare på medlemmenes interesse.
- å ta vare på den øvrige befolknings rekreative interesser.

§4 Årsmøte

Årsmøte skal haldast kvart år med 8-åtte dagars varsel.
Berre medlemmar har røysterett på årsmøtet. Medlem kan la seg representera med godkjent fullmakt for 1-eit medlem.

Årsmøte vert innkalla av styret, og skal skje skriftleg til medlemmene 8-åtte dagar før møtet. Saksliste skal vedleggjast innkallinga.

Saker som skal handsamast må vera styret ihende ein månad før møtet. Det enkelte vedtak på årsmøtet fattast med vanleg fleirtal blant dei frammøtte. Til vedtektsendringar krev ein 2/3 fleirtal av dei frammøtte.

Årsmøtet vert leia av laget/styrets leiar.

Årsmøtet skal:

- Velja to personar som saman med leiaren skal underskriva protokollen.
- Handsama styrets årsmelding, revidert reknskap samt budsjettforslag og arbeidsplan for neste år.
- Handsama innkomne saker.
- Velja styremedlemmer som er på val, vararnenn og revisor. Styremedlemmer blir valde for to år, men slik at 3-tre går ut ved loddtrekning fyrste gong, og sida dei som har vore lengst.
- Handsama andre saker som styret tek opp.

Det skal førast protokoll over møtet.

§5 Ekstraordinært årsmøte

Styret skal innkalla til ekstraordinært årsmøte når styret eller minst 1/3 av laget medlemmer

krev dette. Ekstraordinært årsmøte skal innkallast med minst 4-fire vekers varsel, og det kan berre fattast vedtak som fylgjer innkallinga.

§6 Styret

Laget vert leia av eit styre på 5-fem mann, med 2-to varamenn og 1-ein revisor. Styret vel sjølve formann, varaformann og kasserar. Over styrets møter skal det førast protokoll. Styret er ikkje vedtaksfør utan at minst 4-fire av styrets medlemmar er tilstades. Ved stemmelikskap er formannen si røyst avgjerande. Viktige saker kan ikkje avgjerast av styret, men må ha godkjenning av årsmøte.

§7 Inntekter og utgifter

Ved fordeling av utbytte skal medlemmenes antall meter strandlinje langs elva leggast til i grunn.

§8 Utmelding

Utmelding av laget skal skje skriftleg med 1-eit års varsel til formannen i styret. Utmelding gjer ikkje krav på tilbakebetaling av midler korkje i laget, fonds eller øvrige egedeler. Utmeldt medlem er likevel bunden av langsiktige avtalar/kontraktar laget har vedteke på årsmøte.

§9 Oppløysing

Årsmøte avgjer korleis dette skal handsamast.

§10 Tvistar

Oppstar tvistar skal partane velja kvar sin representant i ei voldgiftsnemd på 3-tre personar. Det siste medlemmet i voldgiftsnernda skal oppnemnas av sorenskrivar. Avgjersler tekne av voldgiftsnemda er bindande for alle partar.